

det ikke skal være nogen Anstødssten for Lovforslagets Gennemførelse i Aar.

Jeg har nu i al Korthed nævnt Lovforslagets Hovedpunkter og tror ikke, det vil være nødvendigt for mig at udtale mig udførligere angaaende Sagen. Endnu skal jeg kun sige, at jeg tror, at saaledes som Lovforslaget nu foreligger, enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, vil det, hvis det gennemføres, blive en god, brugelig Lov, som jeg tror er saa god, som man overhovedet vil kunne vente at faa den. Derfor tillader jeg mig indtrængende at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Birch: Det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, at det ventes af os, at vi skal stemme for det foreliggende Lovforslag ved samtlige Behandlinger uden at sende Lovforslaget i Udvalg. Jeg skal straks sige, at mit Parti er villigt hertil under visse Forudsætninger, selv om man gør det nødig. Det ligger i Sagens Natur, at vi ugerne behandler et Lovforslag, der griber ind i Administrationen af en saa vigtig Institution som Københavns Havn, paa den Maade, at vi kun har det her i Folketinget et Par Dage, medens Landstinget, fra hvilket det kommer, har haft Sagen til Behandling i næsten 3 Maaneder. Der er en hel Række af Forhold, som man kunde have ønsket oplyst. Jeg skal her kun pege paa ganske enkelte, som jeg personligt kunde have ønsket belyst. Der er f. Eks. Havnebestyrelsens Forhold til Forsvarsministeriet, der er Frihavns-Aktieselskabets Eneret til Udførelse af Arbejder i Frihavnen, og der er det dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal om Tur-Baadenes gennemgaaende Takster. De to sidste Spørgsmaal er nemlig Forhold, som efter min personlige Opfattelse virker i ret høj Grad hemmende paa det, der gerne skulde finde Sted i Københavns Havn, nemlig Omladningstrafikken.

Naar vi altsaa nærer visse Betænkkeligheder ved at tage det foreliggende Lovforslag saaledes, som det ventes af os, uden Udvalgsbehandling, ligger det nær at se paa, hvad der kunde tale for alligevel at gaa til denne summariske Fremgangsmaade. Det er da først af Betydning for det Parti, jeg tilhører, at det netop er den højtærede Trafikminister, der har forelagt dette Lovforslag; men dertil kommer selvfølgelig den Omstændighed, at det ligger klart for Dagen, at en Lov om Administrationen af Københavns Havn, der stammer fra 1858, paa mange Maader maa være blevet forældet. Man ser allerede ved det flygtige Overblik

over Loven, som man har kunnet faa i de faa Dage, i hvilke vi har haft Forslaget, at det maa være et Fremskridt, naar man foreslaar at gaa fra det, der i dette lange Tidsrum siden 1858 har været praktiseret, nemlig at Trafikministeriet gennem Havnekaptajnen administrerede Københavns Havn, til, at denne nu som selvejende Institution administreres af en Havnebestyrelse; der paa en hel Mængde Omraader er selvstændig, medens den paa visse Omraader skal indhente Trafikministeriets Sanktion. Endvidere taler det selvfølgelig til en vis Grad til Fordel for at tage Lovforslaget uden at sende det i Udvalg, at det er udarbejdet for at imødekomme Ønsker, der har været udtalte af en nedsat Kommission. Det, jeg nævnede nu, siger jeg dog med et vist Forbehold, idet denne Kommission for mig ikke har den Autoritet, som den egentlig skulde have. Naar ærede Medlemmer vil se paa de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsettelse i Landstinget, vil man finde Navnene paa de Mænd, der er gaaede i Breschen for denne Kommissions Udtalelser, og man vil da se det mærkværdige, at der af Navne, der virkelig betyder noget indenfor Handel og Søfart, i Grunden kun findes eet Navn, nemlig Nr. 2. Jeg siger dette med Beklagelse. Jeg ved ikke, hvad der giver Anledning til det berørte Forhold, om det ligger i, at de Organisationer, som man ved saadanne Lejligheder spørger, paa Grund af Sømmenspisning eller andre Forhold ikke foreslaar netop de Folk, som betyder noget, og som ofte er selvstændige Karakterer, eller om det desværre betyder, at disse Folk ikke vil ind i det offentlige Liv. Jeg konstaterer kun det skete som et Faktum, man ikke kan overse. Her skynder jeg mig at sige, at det for mig selvfølgelig er en Beroligelse, at den højtærede Minister for Handel og Søfart har haft Sæde i Kommissionen og virket der i nogen Tid. Jeg talte før udtrykkelig om de Navne, der har *underskrevet* Kommissionsbetænkningen og er gaaet i Breschen for den. Men ærede Medlemmer vil jo vide, at den højtærede Minister har været Minister i en stor Del af den Tid, i hvilken Kommissionen har virket, og altsaa ikke har kunnet deltage i Kommissionens Arbejde i det Omfang, han ellers vilde have gjort. I øvrigt siger jeg, at de Ord, jeg har fremsat, selvfølgelig heller ikke sigter til de veltjente Embedsmænd og Direktører i forskellige Stillinger, som har haft Sæde i Kommissionen; jeg underkender paa ingen Maade deres store Erfaring paa dette Omraade. Jeg beklager